
Nekrolog Aurelu Figatneru, Odvjetnik, Zagreb 1936.

Dr. Aurel Figatner je bio jedan od najistaknutijih hrvatskih odvjetnika svoga doba, židovske nacionalnosti, koji se pobunio protiv nasilja ardita i D'Annunzijeve progona netalijanskog stanovništva. Iako je bio vrhunski i neprikosnoveni stručnjak na području pravnih znanosti, hrvatski domoljub, kozmopolit i humanist, za D'Annunzijeve okupacije, kao „hrvatski Židov“ prognan je iz Rijeke. Posebno ga spominje i dr. Đuro Rošić u tekstu o riječkim odvjetnicima, kojeg donosimo u ovom broju.

Dr. Aurel Figatner, fotografija iz riječke policijske Kvesture (HR-DARI-53)

Dr. Aurel Figatner

25. travnja umro je na Sušaku ondješnji odvjetnik Dr. Aurel Figatner u dobi od 66 godina.

Oko šest sati popodne razgovarao je sa svojom činovnicom, te se iznenađa mrtav srušio na pod. Kako je bio tvrd i bez kompromisa za čitavoga svog života, no u dobrom smislu, tako se ni sa smrću nije htio pogadati...

Dr. Figatner došao je kao srednjoškolac iz Zagreba na Rijeku, gdje mu je šurjak bio poznati odvjetnik dr. Hinko Sachs-Grički. Svršio je na Rijeci hrvatsku gimnaziju, — koja se onda doskora preselila na Sušak —, sveučilište u Beču, te je u mladoj dobi od 26 godina postao odvjetnikom na Rijeci. Svojim zbilja dubokim znanjem i čeličnim karakterom stekao je doskora veliki ugled i odličnu pisarnu. Na Rijeci je u ono vrijeme i sve do rata bilo malo odvjetnika, jer je preduvjet bilo ugarsko-hrvatsko državljanstvo i poznavanje službenoga talijanskog jezika, a osim domaćih Riječana bilo je malo njih, koji su imali naše državljanstvo i potpuno vladali talijanskim jezikom. Posla pak bilo je puno, jer je Rijeka bila enfant gâté mađarske vlade i jedini pomorsko-trgovački emporij za istočnu polu austro-ugarske monarhije. Tim osobitim položajem riječkih odvjetnika pokojni dr. Figatner služio se evo ovako: nije njega interesovala velika zaslužba, nego je skrupuloznom savjesnošću birao kauze i klijente. Držim da ne pretjeravam, ako kažem, da on u četrdeset godina svojega odvijetovanja nije preuzeo stvari, gdje ne bi sto-postotno bio uvjeren da mu je klijent u pravu. No kada ju je preuzeo, onda kompromisa nije bilo; on je tada vidio pred sobom samo pravo, koje mora pobijediti, pa se nije obazirao ni lijevo ni desno, niti na sud, niti na protivnika, a često niti na vlastitu stranku. Ne znači to možda da je bez kompromisa bio u utjeravanju tražbina, to ga je opet malo interesovalo, te se za njega zbilja može reći:

»Captat non muscas aquila; at
quaeque advolat ultro
Faucibus augustis, musca proterva perit.«

Pred nekoliko godina imali smo zajedno neki pravni spor između jedne zagrebačke i jedne ri-

ječke banke. Riječku je banku zastupao pok. dr. Figatner, a zagrebačku ja. Kako su između oba novčana zavoda od uvijek inače bili vrlo dobri odnosi i jak poslovni saobraćaj, složili su se, da će spor riješiti obranici. I oni su, poznavajući odnose između obje banke, nastojali i polučili sporazumno riješenje, kojemu se na veliko čuđenje zagrebačkog generalnog ravnatelja protivio jedino dr. Figatner. Rastumačio sam mu, da je dr. Figatner uvjeren, da njegova stranka imade potpuno pravo: tu onda za njega nagode nema, nego samo možda poklon ili slično.

Očito je da su neograničeno povjerenje stranke imale u odvjetnika, koji nikada svjesno nije preuzeo stvari, što po njegovu uvjerenju ne bi bila sasvim, ama do zadnjega detalja opravdana, a koji se onda za tu stvar nepopustljivo borio svim svojim odličnim sposobnostima, glavom i srcem. Imao je, znamem, jednoga klijenta, koji mu je uvijek o novoj godini, ne čekajući troškovnika, unaprijed slao na podmir potpisani ček, gdje je svota bila neispunjena, da po volji naplati, koliko misli. Mirne je duše taj klijent mogao to da učini: dr. Figatner je bio uzoran poštenjak.

Kada je talijanska okupaciona vlast god. 1919. tražila od riječkih odvjetnika da polože »zavjerenje«, razumije se, da je i dr. Figatner to otklonio, te je odmah brisan iz listine advokata. Malo kasnije izagnaše ga Talijani iz Rijeke. Preselio se na Sušak, gdje je isto tako otmeno vršio svoju profesiju, te je jednoglasno od svojih ondješnjih kolega delegovan u prvi dobor Advokatske komore. Poznato je iz novina, pa neću da opetujem, kako je odlično dr. Figatner učestvovao u pregovorima između Jugoslavije i Italije, te da je naročito odvratio pogibli, koje su s talijanske strane prijetile razvoju Sušaka. »Figatner je kao stanac-kamen« govorio mi je pokojni ban Luginja. Prigodom proslave desetgodišnjice oslobođenja Sušaka gradsko je zastupstvo sušačko na usta svojega načelnika zahvalno istaklo velike zasluge pok. Figatnera, a na pokop, koji se vršio u Zagrebu, njegovu rodnom mjestu, došlo je naročito izaslanstvo grada Sušaka, te u znak harnosti i žalosti položilo vijenac na njegov odar. Pravom rodoljubu i uzornome odvjetniku laka bila zemlja!

M.

D'Annunzиеva policija na Rijeci.

Aljančić.

VA
x.919

Ardit (bivši robijaš): „Zaista su nastala divna vremena. Prije, kad sam kođa orobio, morao sam ići u tamnicu, a danas robim pod zaštitom savejske zvijezde i još dobijem odlikovanje“.